

Autómosás, felpénzen

Ankét: tanácskozás, értekezlet. *Ügyfélankét?* Logikusan következnek az előbbiből: ügyfeleket fogadunk, elbeszélgetünk velük egy ideig, aztán mehet mindenki a mama útjára. Valahogy ezt érttem is az ügyfélankét megjelölésből. Egyébként azért morfondírozok ezen, mert a Szegedi Autójavító Kiszállalat évente két ízben tart ilyen, s nem tudom, csupán tippeltem, miről beszélgetnek autószerelők autósokkal? Talán arról, hogy mi a gépkocsi, hogyan tarthatunk karban, miért nehéz javítani alkatrészszereléssel.

Gondolataimat a vállalat KISZ titkára, Győre Gábor rendezte: sántít a megnevezés, mármint az, hogy ügyfélankét, de jobbat nem tudtunk kitalálni. Annyiban igaz az elnevezés, hogy tényleg beszélgetünk az ügyfelekkel, természetesen az autóról, de a lényeg az, hogy inkább a kezünk jár: ellenőrizzük, vizsgálunk, beállítunk és tanácsolunk — térítésmentesen.

Ellenőriznek lengéscsillapítót, szénmonoxid-értéket vizsgálunk fékhatást, futóművet, beállítanak gyújtást, porlasztót és adnak jó tanácsot, hogy javításra szorul a kormánysszerkezet vagy a karosszéria, netán az egész motor. Ezt tették áprilisban, s így lesz majd november második szombatján, 12-én is.

Hasznos volt, mármint az autósoknak ez a díjmentes szolgáltatás, és minden biztonnyal az lesz a következő is. *Élteképes ez a vállalati KISZ-kezdemenyvezés,* éspe-dig azért, mert az átvizsgált gépkocsik tulajdonosai pontos képet kapnak járművük műszaki állapotáról és lehetőség kínálta rejtett hibák kijavítására — természetesen fizetés ellenében. Érthetően nem várható el a munkaóra, illetve anyagigényes javítások ingyenessége, bár néhányan már generáljavítást gondoltak bérmentve az ilyen szombati akción. Miként elmondták a vállalat vezetői, olyan autókkal is beállítottak, amelyek még finoman fogalmazva is, roncsok voltak. Mit tehettek? Udvariasan közölték, hogy szívesen veszik előjegyzésbe a rogyant autót generáljavításra.

Érdekel az is, miként válnak ilyen külön munkát a

KISZ-esek? Típusválaszt kaptam, de meggyőző: mindinkább szeretnénk segíteni a gazdasági vezetést, öregbíteni a hírnevet, magyarul: *megrendelőket toborozni.* Pontos munkájukat néhány idősebb szerelő részvétele is garantálja.

Beszélgettem néhány autóstól, akik elismerően vélekedtek, a segítő ankétól még akkor is, ha a feltárt hibák után mélyre kellett nyúlni a pénztárcába. Az ilyen vélemények tisztelő-dők, mert a közlekedés veszélyes üzem.

Tájékoztattak még a kiszállalatnál arról is, hogy a novemberi ügyfélankéton bővítik szolgáltatásukat: az ügyfelek szerint féláron elvégzik az autók felső mosását és megrendezik a használat-katrész-bőrzét is, ahol a garanciális autókban lecsérélt, parányi javítással biztonságosan használható alkatrészek között válogathatnak az érdeklődők. Ne essék félre-értés: pénzért.

A. S.

Elektronikus segédeszközök bemutatója

Vakoknak és gyengénlátóknak készített elektronikus eszközökből nyílt kiállítás szombaton a debreceni Kölcsey Ferenc Művelődési Központban.

Az osztrák dr. Ernst Rath cég képviselője mutatta be az érdeklődőknek a vakok és gyengénlátók tájékozódását segítő különféle korszerű berendezéseket, köztük azokat, amelyek ultrahang kibocsátásával és a visszaverődő sugarak érzékelésével irányítják használatukat. Ezek segítségével elkerülhető az utcán a frontális ütközés, lakáson belül pedig megkülönböztethetők a különféle méretű bútorok. A szombati bemutató résztvevői ezeknek az eszközöknek a szemüvegbe épített és a kézben tartható változatát is kipróbálhatták.

(MTI)

Parkosítás

Gyenes Kálmán felvétele

A lakók nem kis öröme a közelmúltban megépítették a Szegedi Közlekedési Vállalat szakemberei az új trolivezetéket Makkosháza városrészben. Így természetesen lehetővé vált, hogy most már onnan is a közlekedve trolival utazzanak. Amennyire szép, hogy ez létrejött, annyira nem az a környék. A Hont Ferenc utcai végállomáson kis bódé az „állomásépület”, melynek világítását a közterti hi-ganyoglámpa biztosítja, s.b. No, és a környezet. Most szépül. Az SZKV dolgozói tegnap, szombati-kommunista műszakban parkosítást vállaltak a végállomás környékén.

fiatal, nem tudja, mit kell csinálni, mikor lehet elmenni rágyújtani. Szólni nem lehet, mert megsértődnek. Nekem is van 19 éves fiam, ő is másként gondolkodik már. Ha mondom nekik, hogy az én megélhetésem még attól függött, dolgozom-e rendszeren, csak kinevetnek: nem abban az időben élünk már!

— Kitérés alapon megy itt minden — állítja a 18 éves *Bíró Tibor*, aki három éve dolgozik a fűrészüzemben, most már gépmunkásként. — Az öregek a más szemében meglátják a szálkát, a magukéban a gerendát sem. Egyik ide küldi a fiatalt, a másik oda. Fölcsukolják, hogy nem jól csináltad ezt vagy azt. Ráordítanak, drasztikusan beszélnek a fiatalal. És pedig, ugye, az érzelmi pontjára nagyon ráhat. Ezért a fiatal visszavonult: az öregek is ugyanolyan munkások, mint ő. Ha egy öreg meg egy fiatal nem öt percre, hanem tízre megy el cigarettázni, akkor biztos, hogy a fiatalt tolják le. Ezzel kitérjük innen, megunja és elmegy.

Mit nyújt a KISZ? Mit ad az embernek? Megvédi tőle? A legtöbb fiatal szórakozni szeretne munka után, nem a KISZ-be járni. En a fizetésem hazaadom, aztán apránként visszakerék belőle, 4500 forintot keresek. Az én baráti körömben sok van, akinek az apja iszik, veszekszik. A lányok arra utaznak, hogy férjhez menjenek, elkerüljenek otthonról. Diszkóba járunk, vagy a Hungáriába, Royalba. No, nem mindig, csak szombat-vasárnap. A 4–500 forint megvan, az elég egy napra, kikapcsolódik az ember.

— Rájöttem, hogy nem érdemes vitázni, úgyis mindig az öregeknek adnak igazat. A fiatalok nyíltan csínálják, amit az öregek dugva. Ha

megunják, elmennek máshová mert azt hiszik, ott kevesebbet kell dolgozni és többet fizetnek.

Halász Magdolna már másodszor dolgozik a fűrészüzemben. 25 éves, szülei, testvérei is itt dolgoznak.

— A Rózsába jártam két évet. Vonzottak a szép ruhák, a szórakozás. Otthagytam, de nem is bántam meg. A műveltséget nem az iskola teszi. Nem szeretem az affektá dolgokat, csak az egyszerű embereket. Ha valaki szól, hogy elmennék cigizni, elvégzem a munkáját. A jobb emberek nekem is segítenek. El sem tudom képzelni magam íróasztal mellett, pedig hogy kapaskodnék belé egyekes.

— Valamikor volt egy társaságom, eltelt hülyeséggel az idő. Nem számított kérés, igazolatlan mulasztás. Ide randi, oda randi, csak az számít, amit a barátaim mondtak. Haverjaim voltak, de nem kötött semmi hozzájuk. Összevesztünk, jött a következő.

— Azt mondta apám, eddig fölneveltünk, most már, ha akarsz, nekimegy a falnak. Lepattansz róla és vagy ottmaradsz, vagy fölül.

— Most érzelmileg is kötődöm valakihez. Kínóztam az éjszakai dízsikból. Ha minden sikerül, húsvétkor lesz a lakodalmam, ami után pedig nem mindegy, mennyit keresek. Megjártam azt a másik oldalt, megismerem, milyen mozsokosak tudnak lenni az emberek, most már máshogyan akarok élni.

— Itt az üzemben soványan foglalkoznak a fiatalokkal. Befizettem a 60 forintot, annyi a KISZ. De miért a tagok mozognak, ha a vezetőség nem mozog? Foglalkozni kéne a fiatalok gondjaival, leülni velük, elbeszélgetni a problémáikról.

— Leülhetnének, elbeszélgethettek... Meg is tettük már sokszor. De a munkát azért el kell végezni —

Ifjúsági szolidaritási napok

Baráti találkozó, békegyűlés

A szolidaritási napok keretében tegnap, szombaton délelőtt az *Árpád téren* találkoztak, beszélgettek a város fiataljai, a 17 külföldi diákkal, valamint a szegedi egyetemeken tanuló vendég-hallgatókkal. A téren kiállított fotók, plakátok árulkodtak a dél-afrikai faji megkülönböztetésről, de megállásra késztettek a Namíbiáról készült felvételek is. Pavilonokban egyéget, szolidaritást kifejező jelvények, matricák, feliratos trikók voltak láthatók, vásárolhatók.

A háromnapos program délután a *SZOTE* oktatási épületében megtartott szolidaritási nagygyűléssel ért véget. Itt szót kért *Jakab David* namíbiai, *Sahdhan Naidoo* dél-afrikai diák, *Pablo Fariass*, a Chilei Kommunista Párt képviselője és *Tóth Tamás*, a KISZ Szeged városi bizottságának első titkára. A nagygyűlést kulturális műsor zárta.

*

A szegedi szolidaritási napokon dél-afrikai, namíbiai, kubai és chilei fiatalok vettek részt *Sahdhan Naidoo* vezetésével. Aki az ANC (a dél-afrikai felszabadító mozgalom) megbízásából végzi tanulmányait *Gödöllőn*, az agrártudományi egyetemen. A negyedéves egyetemista a Magyarországon tanuló dél-afrikai diákok csoportjának vezetője.

— Családom, rokonságom az óceán keleti partján lévő *Durban* nevű városban él. Az egyetemen üzemszervezést tanulok, ez a szakma sokfelé hasznosítható mezőgazdaságunkban. Ma még hivatalosan nem fogadják el otthon a szocialista országban szerzett diplomát, pedig égető szükség van szakemberekre. Az is lehetséges, hogy más feladatot kapok.

mondja *Kiss Mihály* üzemvezető. — Kicsit sokat várnak el a munkahelyektől. Idejönnek olyanok, akiket 16 éves korukra már az iskola sem bírt idegekkel, s tőlünk várják hogy végeztessük el velük az általános iskolát. A gyorstalpaló, ahol lassan már vizsgázni sem kell.

— A család nem nevel munkára, az iskola sem. A gyerekekben megfogódik, hogy nincs semmi komoly fegyverező eszköz. A bértömeges vállalatoknál gyenge volt az első felév, piacra tették azt a vattamunkaerőt. Mi pedig olyan helyzetben vagyunk, még örülünk is neki. Ahhoz, hogy hétézer forintot adhassunk a nehéz-gépkezelőnek, valakinek átlag alatt is kell keresni. Az élomunka hatékonysága rossz, de ez nem is számít.

— Ezeknek a fiataloknak zsebpénz a fizetésük. Bejönnek hétfő reggel moléssal, az átszórakozott hétvége után, mennyit ér a napjuk? Lehetne beszélgetni velük, mert szöveg az van. De mi azt is tudjuk, hogy *Halász Magdi* a rendőrség kérte vissza hozzánk. *Bíró Tibi* addig mondogatta, hogy majd ő megmutatná, míg beiskoláztuk. Egy hónap múlva kimaradt, szerinte családi okból.

— Mi persze a rosszabbik oldalát látjuk az ifjúságnak. Kvalifikáltabb gyerekek nem jönnek a rönttörre segédmunkásoknak. De miért tőlünk várják, hogy — eszközök nélkül — oldjuk meg ennek a rétegnek a gondját? Ha a létszámcsökkenésből adódó bértakarításnak csak a felét odaadhatnánk a megmaradó munkásoknak, a fejem sem fájna. Hogy akkor mi lenne ezekkel, akik most a gyárkapun belül lődörögnek? Hát ez az! Akkor kívül kerülének és hőbörögnének. S azt már észre kellene venni.

Tanács István

— *Úgy érzem, olyat, amely nem kapcsolódik tanulmányaihoz?*

— Igen. Mozgalmunk háromfrontos harcot vív. Vállalja a fegyveres küzdelmet, irányítja a haladó tömegmozgalmat, a munkásmozgalmat. Nem a puskát kívánjuk legerősebb fegyverként használni, alkalmazni, hanem a mind több tudást,

a politikai tudatformálást. S ez bizony nem könnyű feladat. Például azért sem, mert hazámban tizenhárom nyelv él, csak a nagyvárosokban használnak olyan „keverék” nyelvet, amellyel megértik egymást a különböző ajkúak. Számítok arra, hogy részt vehetek otthon politikai céljaink megvalósításában.

— *Pénteken délután a csoport fiatal szegedi dolgozókat látogatott meg munkahelyeiken.*

— Úgy van, és társadalmunka-akciójukon együtt dolgoztunk velük a paprika-feldolgozóban, a konzervgyárban. Egyébként most nyáron is jártam *Csongrád* megyében, *Makón* dolgoztam a belvízvédelmi építőtáborban. Akkor is, most is új barátokat találtam.

— *Ma, szombat este utaznak el. Milyen tapasztalatokkal?*

— A legjobbakkal. Köszönöm mindannyiunk nevében a városi KISZ-bizottságnak, a szegedi fiataloknak, hogy lehetővé tették részvételünket a szolidaritási napokon és biztosítottak együttérzésükről.

M. E.

ELMENTÜNK fűtésszámlát fizetni

Sután nézhettem ki, amikor beállítottam a *Csongor* térre, a városgazdálkodási vállalat távhőszolgáltató főosztályához. *Leróni* 408 forintot és 60 fillért. *Furán* sután, hiszen a levélszekrénybe dobott *Értesítés*ről egyértelműen leolvasható, hogy csunán kedden, illetve csütörtökön délután fogadnak engem és a pénzem. Én meg pénteken, s ráadásul délelőtt sorakoztam a hivatalban. Mondták, hogy akkor nem egyenlíthetem ki tartozásomat, ugyanis nincs, aki inkasszálja, a pénzbeszedők a területen vannak, így várják a jövő héten keddig.

Jól van, várok én még tovább is, úgy sem akartam fizetni, mert ne nézzenek engem falvédőmintának ezzel a négyszáz-akárhány forinttal, hiszen hivatalosan csak október 15-től fűtenek, mindössze négy napja, s a kirótt díj nem lehet ennyi! Így tetteltet indulattal próbáltam egyik olvasómk bőrébe bújva „intézkedni”.

Visszavédlettem önmagamra és magyarázatot kértem, hogyan jön ki az említett összeg. Udvariasan bizonyította a vállalat igazát három fiatalasszony. Tíztelet nekik és elismerés idegrendszérüknek, hogy a százával-ezrével hasonló mód toporzékoló kedves lakókkal képesek türelemmel lenni.

Meggyőzték röpké néhány perc alatt. A rengeteg panaszosnak egyenként képtelenség lenne megmagyarázni, hogyan kell értelmezni az *Értesítés*en közölt összeget, noha minden számlahátoldalon egyértelműen nyomtatva vagyon a távhő-

szolgáltatási díj kiszámítási módja. Mintegy segítségül álljon itt saját példám. A magyarázat emígyen hangzott: a 408 forint és 60 filléres számlaösszeget megkapjuk, ha az olvasó lakásának 152 légköbméterét besorozzuk a 23 forint 40 filléres egységgel. Így kijön, hogy 3556 forint 80 fillért kell fizetnie hat hónapra (ennyi a fűtési időny), s a kapott összeget hat felé osztva 592 forint 80 fillér a havi díj. Mivel októberben (31-ig) csupán két hét fűtés számolható, tovább osztunk kettővel és kiderül, hogy a félhavi hőszolgáltatásért 296 forint 40 fillért köteles fizetni a lakótárs. Ehhez jön a melegvíz díja, amely a fűtött alapterület négyzetmétereire 10 forint 20 fillér jelen esetben összesen 110 forint 20 fillér. *Notehát* akkor: 296 forint 40 fillér jár a hőért, plusz 112 forint 20 fillér a vízért az együtt pontosan 408 forint 60 fillér. (Csuda íé, hogy vége a számtanórának!)

Tanulság? A városgazdálkodási vállalat egy petákkal sem kért többet, ennyi viszont járt neki — mielőbb!

Még valami: az Országos Anyag- és Árhivatal elnökének a 6/1982. (IV. 15.) Á.H. számú rendelkezésének ide való részlete: ... a fűtés- és melegvíz díját a szolgáltatás igénybevételének hónapjában, egy összegben kell megfizetni... Így akár október elsejétől kérhetné volna a vállalat az esedékes összeget, minthogy a szolgáltatást még ebben a hónapban élvezzük.

Ács S. Sándor